

gerne gøre til et slogan i forhold til, hvad jeg nu vil sige, for der kan jo godt være en tendens til, når ministeren går på talerstolen, at erklære sig enig med regeringspartierne, og hvem der ellers i øvrigt bakker regeringen op, og så være meget uenig med resten – så er der ligesom en opposition og dem, der bakker op.

Men man skal ikke skære alle over én kam, så jeg vil sådan set gerne starte bagfra og sige, at jeg er meget, meget enig med fru Line Barfod i, at vi skal have en nuanceret tilgang til den her debat og glæde os over, at unge, som de fortsat er flest, lever et fornuftigt og målrettet liv og så lejlighedsvis foretager de grænseoverskridende handlinger, som også hører ungdommen til, men så i øvrigt finder ind på det rigtige spor igen. Det er jeg meget, meget, meget, meget enig i.

Kl. 18.20

Jeg er også meget enig i den iagttagelse, der gik på positivt at sige, at det kan lade sig gøre – og det er jo faktisk lykkedes – at flytte kultur. Fru Line Barfod nævnte, som jeg også selv gjorde i mit eget første indlæg, den succes, det har været med at få arbejdspladserne til at tage det her problem alvorligt, og fru Line Barfod sagde, at i stedet for det, som debatten i høj grad handler om, burde vi have en optagethed på, hvordan vi nyttiggør erfaringerne i andre sammenhænge. Det er jeg også meget enig i.

Derfor synes jeg så også – og det er så det med ikke at skære alle over én kam – at det har været forstemmende at lytte til i særlig grad hr. Villy Søvndal og denne tagen patent på virkeligheden, som hr. Villy Søvndal altså har monopol på, ikke bare en tagen patent på virkeligheden, som vi andre overhovedet ikke har noget begreb skabt om, men altså også en tagen patent på løsninger og et fuldstændig enøjet fokus på behandling, på behandling, på behandling.

Nu kan jeg se, at hr. Naser Khader er gået; han er så nok gået ud i virkeligheden, men hr. Naser Khader var inde på, at det var et problem, at regeringen generelt på hele sundhedsområdet var træg i relation til forebyggelse, og at vi fokuserede alt for meget på det behandlende, og så vil jeg sige til hr. Naser Khader, at det jo er en kritik, han i den her debat skulle rette mod hr. Villy Søvndal, som jo stort set kun talte om behandling og flere penge og flere penge og flere penge. Jeg synes egentlig, det er lidt ærgerligt, for her havde vi sådan set chancen for at få en holdningspræget debat. Jeg kan se, at hr. Naser

Khader er vendt tilbage fra virkeligheden. (*Munterhed*):

Da hr. Jørgen Winther forsøgte at brede den her sag ud, blev der nærmest sådan grinet lidt af det. Jeg vil gerne sige, at jeg sådan set er meget enig i nogle af de betragtninger, hr. Jørgen Winther gjorde sig om det, der i virkeligheden er det fundamentale spørgsmål helt tilbage fra Holberg, ikke?: Vi ved godt, at danskerne drikker, men hvorfor drikker danskerne? Med det ringe kendskab, jeg har til virkeligheden, så tør jeg da i hvert fald ikke helt udelukke, at det kan have noget at gøre med den måde, vi lever vores liv på. Og til den måde, vi lever vores liv på, knytter sig jo også de generelle vilkår, vi som Folketing skaber for den danske befolkning.

Skattetrykket, udsigten til, at ejendomsskattebilletten kommer ind der, og nu er den steget igen, og ud over ekstraarbejde skal man også ud og tage noget sort arbejde for at få det hele til at hænge sammen – og så skal der kobles af i weekenden. Altså jeg udelukker da ikke – og her inddrages også mine egne helt private erfaringer – at det fænomen, der hedder, at man har en meget stresset hverdag, godt kan spille ind på den måde, man så slapper af i weekenden på.

Hr. Villy Søvndals svar på de her udfordringer er så: flere penge, flere penge, flere penge. Man kan så sige, at hvis det kun var i forhold til den her diskussion, at det var svaret, så o.k. for det, for hvis man kan føre sandhedsbevis for, at 3 mio. kr. mere til de alkoholbekæmpende foranstaltninger løser det her problem, så vil jeg meget gerne gå på jagt, men problemet er jo, at det er svaret på *alle* udfordringer; uanset hvilket problem vi diskuterer, så er det: flere penge, flere penge, flere penge, flere offentlige udgifter. Og så kan man jo altså drage den slutning, at jo flere offentlige udgifter, desto færre alkoholikere. Hvis der er den sammenhæng, burde Danmark jo være tørlagt for mange år siden.

Det kan godt være, at det i virkeligheden skal vendes den anden vej rundt, sådan som hr. Jørgen Winther forsøgte at gøre det ved at sige, at de problemer, vi har, er nogle, der knytter sig til kultur og holdninger, og det er jo altså også et slutprodukt af de generelle vilkår, vi byder danskerne.

Så jeg synes, det er godt, vi har en regering, der helt overordnet forfølger det mål, at nu skal vi lade være med at lægge flere åg på den danske befolkning, nu skal vi lade være med at gøre livet unødigt mere svært for dem, nu skal vi lade være med at røve mere af deres økonomiske